

naar der udtrykkeligt stod i Loven, at Dommerne i Sager mellem Principaler og tjenende alene maa tages fra den ene Klasse, nemlig fra Principalernes. Det har vist sig i det praktiske Liv ved de Domme, der ere blevne rekvirerede, at det ikke har haft nogen Betydning, men naar først Tanken er fremsat, og naar man har faaet Øjnene op for, at Retten kunde faa Udseende af at være en Klasedomstol, er det givet, at dette Udseende maa fjernes, og at man selvfølgelig maa gaa med til at tage ogsaa de Folk, der have den Livsstilling at være Handelsbetjente eller at høre til Skibsmandskabet, med ind i den dømmende Forsamling. Det forekommer mig, at der ikke kan være Tvivl om, at man maa gøre det. Derfor gik ogsaa Formanden i Sø- og Handelsretten med dertil og ikke, fordi han troede, der her var et egentligt praktisk Savn, der skulde aføses. Derfor gik jeg med dertil, og det var vel ogsaa derfor, at alle Medlemmer af Landstinget uanset Parti gik med.

Der blev gjort en Bemærkning om, hvad der egentlig skulde forstås ved „Skibes Mandskab“ i 3die Stykke af § 2. Det blev ogsaa drøftet i Landstinget, i alt Fald i Udvalget. Der betegnes dermed ikke andet end en Livsstilling ligesom alle de andre Stillinger, Dommere i Sø- og Handelsretten skulle beklæde. Der menes her Folk, hvis Livsstilling er at udføre en eller anden Tjeneste om Bord i Skibe: Matroser, Styrmand, Søfyrbødere eller lignende.

Der næst mente det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, at der burde indstilles en Tilføjelse til § 2, sidste Stykke. Jeg skal oplyse, at hele Bestemmelsen er formuleret af det Medlem, der rejste dette Spørgsmaal i Landstinget, og Formanden i Sø- og Handelsretten. At der udtrykkelig skulde staa, at Dommerne skulle gøre opmærksom paa den paagældende Bestemmelse, hvad jeg i øvrigt antager, man vil gøre, naar der er Grund til det, er vel egentlig overflødigt, thi Parterne ville i Almindelighed her møde med en Sagfører. Parten vil i de allerfleste Tilfælde være Citant, det vil sige, han stævner en Skipper eller Reder til Betaling af tilgodehavende Løn eller Hyre. At udtage en Stævning er noget, Folk ikke ere vant til, de ville vistnok engagere en Sagfører. Og i de Straffesager, der behandles, og som udelukkende dreje sig om Søfolk, er det allerede Praxis, at Formanden for Sømændenes Organisation møder med den paagældende Sømænd i selve

Retten og er hans Vejleder. Han vil sikkert være fuldt bekendt med denne Bestemmelse i Loven og ikke glemme at gøre Sømændene opmærksom paa den, hvis han mener, den bør bringes til Anvendelse.

Til § 4 bemærkede det ærede Medlem fra Nyborg, at han ikke mente, Formanden kunde eller burde udarbejde et Regulativ for Betalingen. Det vilde naturligvis altid blive et Regulativ, der var affattet paa en saadan Maade, at man i visse Tilfælde kunde afvige derfra. Der vil være mange Tilfælde, hvor et saadant Regulativ kunde gøre sin Nytte, idet mange af de Syns- og Skønsforretninger, der forekomme, f. Eks. Besigtigelse af Ladning, ere saadanne, hvor man kan sige paa Forhaand: den og den Betaling skal der lægges pr. Time, eller hvorledes det nu kan fastsættes. Kommer der saa særlige eller vanskeligere Syns- og Skønsforretninger, har man ogsaa da en Regel at gaa efter, idet der staa, at Betalingen kan fastsættes af Retten. Altsaa, Syns- og Skønsmændene kunne forlange, at den samlede Ret eller i alt Fald Formanden skal afgøre Betalingens Størrelse.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds rejste igen eller antydede det Spørgsmaal, der var rejst ved et Ændringsforslag i Landstinget, hvorefter Dommerne skulde vælges efter Forholdstal. Det blev taget tilbage i Landstinget, og der har jeg anført de Grunde, jeg synes tale imod det. Jeg skal her kun fremhæve den, at jeg synes, det strider mod den Ændring, der blev vedtagen i Landstinget og nu har faaet sit Udtryk i § 2, nemlig at fjerne ethvert Præg af, at der kunde være Klasse- eller Partihensyn at tage ved Dommervalget til Sø- og Handelsretten. Kom man ind paa Forholdstal, vilde man netop igen indføre den Betragtning, at det var Repræsentanter for forskellige Anskuelser, der skulde sidde der, medens kun det ene Synspunkt skal være ledende, at faa valgt de mest fagkyndige Mænd ind i denne rent faglige Domstol.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden: